

Nógvur tónleikur, nógv regn

Ongin ivi um, at Bonnie Tyler var høvuðsnavnið. Tað var ikki fyrr enn Bonnie skuldi á pall, at fólkið av álvara kom á Mjús. Nógva regni hevði við sær, at talið á áskoðarum ikki var so høgt til tør flestu konsertirnar, men tá Bonnie framfórði vóru okkurt um 2000 fólk tilstaðar

MJÚS

Rókur Jákupsson Jakobsen
rokur@sosialurin.fo

Í hesi grein fari eg at siga mína hugsan um nakrar av konsertunum á Mjús. Tianverri er ikki pláss at viðgera allar framförlurnar, men tey sum ikki verða nevnd her, kunnu leita inni á www.planet.fo.

Innara sólin skein

Tað var ikki lítið forkunnugt at hoyra framúr góðan reggae tónleik á Mjús. Paddy Rasta eru úr Skotlandi, og tað var ein sera innilig og hugnalig løta meðan teir framfórdu.

Hóast regni oysti niður meðan teir spældu, sannfórdu teir áhoyrarar um, at sólin bakaði meðan teir framfórdu. Við røttum summarreggae settu teir

ein summarligan dām, á ein annars gráan dag.

Teir svinga heilt ófatiliga væl. Tað er eyðsæð, at teir elska tað teir gera, og hetta smittaði av á okkum sum lýddu á. Paddy Rasta spæla eitt serligt slag av reggae, sum kanska eisini hevur íblástur frá tí keltiska tónleikinum. Violin, harmonika, bass, trummur sang og banjo gevur eina feita, fríska samanseting, sum vit ikki eru von við í Føroyum. Haldi at fyrireikararnir rakti plett, tá ið tey bílögdu Paddy Rasta.

Har vóru fólk sum dansaðu og sveiggjaðu aftur við tónunum hjá Paddy Rasta, og hetta lyfti teirra framförlu enn meir. Við tekstum sum siga “Don’t trust politicians, trust your heart”, var hetta ein vøkur, eitt sindur hippy-slig løta.

Tað óhugnaliga og tað hugnaliga

Føroya svakasti bólkur spældi eina sannförandi konsert á Mjús. SIC gjørdi tað sum teir duga best – teir rokkaðu. Teir vístu rættan rock n’ roll anda við sínum harða tónleiki. Øl og ókvæmisorð eru ein natúrligur partur av hesum slagið av tónleiki, og SIC er onki undantak.

Mikkjal, sangari í SIC, vísti fleir ferðir á, at tað er lógið at spæla konsert um dagin. Men hóast regn og

dagsljósi, smæddust teir als ikki. Vit sum lýddu á fingur eina bersøgna og kontanta konsert. Tónleikurin er myrkur og tungur, og hevur ikki sørt av óhugna yvir sær. Ein SIC-konsert er eitt stórt upplivilsi, tí at tú fært tónleikin beint í gronina.

Fyri SIC var tað kanska ikki so hóskandi at spæla á alljósum degi, men tað gráa veðrið tykist sum skapt til endamálið. SIC spældi væl, og vísti enn einaferð, at teir eru at telja millum okkara fremstu rokkbólkar.

Aftaná eina óhugnaliga SIC-konsert, varð boðdreitt við eini hugnaligari konsert. Annika Hoydal og hennara spælímenn framfórdu á lítla pallinum, og hetta var eisini ein vøkur løta. Tað var stuttligt at síggja Anniku framföra í tjúkkum dýnujakka og handskum, men hóast hon var kold, megnaði hon at hita okkum sum lýddu á.

Vit sluppu at tralla við til hennara klassikarar, og fólkið tyrptust á økinum við lítla pallin. Annika og hennara spælímenn framfórdu kvæðir og vísur, og eisini vóru onkrir av hennara eyðkenddu barnasongum á skránni.

Annika eigur stóran lut í føroyska sangskattinum, og hennara tónleikur hevur eitthvørt ævigt yvir sær. Vit verða ongantið troytt av hennara tónleiki.

Kultframförla frá The Reverends og Fríðbjörg Jensen

The Reverends er ein eina-standandi kontribólkur. Teir spæla kontri við einum skeivum eygnabrá, og eru teir altíð stuttligir og hugaligir á at lýta. Teir vóru ílatnir í røttum kovboyklæðum, og framförlan var púra gjøgnumförd. Niklas Thorsteinsson er ein sannur oddamaður. Hann syngur heilt væl, og hevur ein imponerandi bass.

Men í dag høvdu teir leita sær eyka styrk. Fríðbjörg Jensen var á palli við teimum, og hetta var onki minnið enn ein kultframförla.

Tað er ikki ofta, at vit sleppa at upplivað Fríðbjörg “live”. Men hon var sera væl móttikin av teimum áhoyrarum sum hættadu sær út í regninum. Hon sang trý lög einsamøll, og tíðan sang hon nakrar duettir saman við Niklas, sangara hjá The Reverends. Fríðbjörg og Niclas sungu

millum annað eina væl svingandi føroyska útgávu av “I Beg Your Pardon – I never promised you a rosegarden”. Hetta lagið var helst hæddarpunktið á konsertini.

Marit Larsen: Ein frálík framförla

Marit Larsen vann nógv hjørtu á Mjús. Føroyingar livdu væl við hennara framförlu, og hennara tónleikur vann frama hjá teimum uml. 600 (mín meting) áskoðarunum. Tað var ein fragd at hoyra ein 100% professionellann poppbólk. Bólkurin vísti síni kynstur á ein sera dámligan hátt. Hóast Marit Larsen ikki er so kend í Føroyum, so hevði hon so mikið sterk og góð lög, at hennara framförla bergtók fólkið.

Marit hevði føðingardag leygardagin; hon bleiv 23 ár. Áhoyrarar sungu “tillukku til tín” og hetta tók hon væl ímóti. Tó skilti hon ikki ta nógva regni, tí sum hon segði: “jag har været so snell i år” (orsaka mína vánaligu norsku mállæru).

Marit Larsen er eitt sera stórt talent á norska tónleikapallinum. Hennara tónleikur er ein sam-anrenning millum singer/songwriter og pop tónleik spælt. Kanska er eisini eitt sindur av kontri í tónleikinum.

Fyri mítt viðkomandi, var hennara framförla tann besta á Mjús. Tað er alt

ov sjáldan at vit hoyra so góðan og væl framfördan popptónleik í Føroyum. Marit Larsen framfórði eina einastandandi konsert, og fyriskipararnir skulu hava rós fyri, at hava fingið hana henda vegin.

Seinkað Bonnie Tyler

Bonnie Tyler hevði ein ringan dag leygardagin. Hennara ferð til Føroyar var merkt av seinkingum, og hon var ikki smæðin fyri at greiða áhoyrarum frá hesum. Fyrst hevði flogfarið til Føroyar hoppa so nógv, at hon stúrði fyri at flogfarið fór at detta niður. Tíbetur datt tað ikki niður. Omaná tað, kom hennara viðföri ikki til Føroyar. Bonnie skuldi sigla suður til Sandoy við Silju Star. Silja Star lá á Oyrargjógv og bíðaði eftir Bonnie, men vegurin var sperraður av skriðulopið. Hetta seinkaði hana enn meir. Úrslitið varð, at Bonnie var seinkað í ein góðan tíma. Áskoðararnir stóðu leingi og ótolnaðist, men tá ið hon kom á pallin, var gleðin heilt stór.

Bonnie & Co. lögdu út við eini harðari útseting av “Have You Ever Seen The Rain” hjá góðu gomlu Creedens Clairwater Revival. Men so var aftur galið. Bonnie var ikki nøgd við ljóðið á pallinum, og hon tóktist heilt ørkymlað hesa fyrstu lötuna. Hon segði enntá “This is just terrible” í mikrofonina. Sjálvur

haldi eg, at Bonnie tóktist rættiliga óprofessionell, tá ið hon kærði sína neyð fyri øllum teimum áhoyrarum, sum høvdu goldið nógvan pening fyri at síggja og hoyra hana.

Aftaná eini trý lög, fór alt at koyra betur hjá Bonnie. Nú kom ró yvir framförluna, og nú kundi vit njóta hennara hásu rødd og teir væl svingandi tónarnar.

Hon spældi eitt bland av egnum tónleiki, og so eisini lög hjá øðrum. M.a. spældi hon “Straight From The Heart” hjá Bryan Adams og “Sweet Child O’ Mine” hjá Guns N’ Roses. Sjálvandi spældi hon eisini allar hennara klassikarar, og tað vóru hesir klassikarar sum fólkið dámdi best.

Sum heild kann ein siga, at Bonnie Tyler gjørdi tað, sum hon skuldi. Hon vísti, at hon enn orkar at skrála við hennara eyðkenddu rødd, og hon dugdi væl at fáa áhoyrararnar við.

Absolutta hæddarpunktið á Bonnie Tyler konsertini var eykalagið “Hero”. Tá kókaði alt av álvara.

Vit á Sosialinum máttu fara til Havnar aftaná Bonnie Tyler konsertina. Sostatt fingur vit ikki tey seinastu tiltøkini við, men vit eru sum heild, heilt væl nøgd við okkara dag á Mjús. Har var vátt, kalt og feitt.

